

III 79 p

НАРОДЕН ТЕАТЪР — Р У С Е

ЖЕНА ОТ ПЪТИЩАТА

сезон 1963-1964 г.

Регионална библиотека
"Любен Каравелов" - Русе

120000890722

ЗА МОИТЕ ГЕРОИ — СОНДЬОРИТЕ

Историята на тази пиеса започва петнадесет години назад, когато, за пръв път тръгнах с репортьорски бележник в чантата, и минава през всички ония места и строителни площадки на страната ни, където подвигът и мъжеството на моите съвременници си бяха дали среща с една дълголетна мечта.

По пътя имаше и бури, свистяха ветрове, невероятно силни и спокойни дни се сливаха с тревожни нощи, но хората вървяха . . . Вървяха и вярваха, върваха и обичаха, вървяха и побеждаваха. И ако спираха понякога за миг, то беше само сили за да вземат, да проверят сърцето си отново и да продължат. Вечно питащият, вечно търсещ, дух на човека, роден за да твори и остави диря след себе си, ги извисяваше и водеше напред и в този им път трудно можеше да се отрази нравствената сила и красота, която излъчваха те, с която блестяха, заразяваха, ставаха великолепен пример.

Сега, когато хвърлям поглед назад, към изминалите дни, аз не мога вече с точност да си спомня кога за първи път срещнах Антената и Герчо, по кои пътища минавах в газката до Манчо, къде умря

490221

Габъра. . . Възможно е това да е било в началото още, когато започнах журналистическата си дейност в малките стаички на „Дунавска правда“ в Русе, или по-сетне в редакцията на „Народна младеж“ в София, или пък преди няколко месеца само, когато на репортьорската ми карта пишеше все още „Земеделско знаме“. Незнам. Зная само, че тия хора са навсякъде и сега.

Навсякъде, където има строителство, мъжество и подвиг.

Дълга им много. И обич и творчество.

Тамара Джеджева

»ЖЕНА ОТ ПЪТИЩАТА»

„На моите приятели — сън-
дъборите от Еленския бал-
кан, за които тогава не на-
писах репортаж“

Авторката

Името на Тамара Дждежева срещнах за пръв път преди десети-
на години в страниците на в. „Литературен фронт“ под очерка
„Ксаникът на живота“. Сто и петдесет реда само! А в тях и дълг,
и подвиг, и съдба . . . Целият път на един лекар! И в този път,
събрани като във фокус, пътищата на стотици, на хиляди още като
него.

III-ТИ НАЦИОНАЛЕН ПРЕГЛЕД НА БЪЛГАРСКАТА ДРАМА И ТЕАТЪР

НАРОДЕН ТЕАТЪР „САВА ОГНЯНОВ“ — РУСЕ

НОСИТЕЛ НА ОРДЕНА „ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ НА ТРУДА“

«ЖЕНА ОТ ПЪТИЩАТА»

пиеся в 3 действия от Тамара Джеджева

ЯНА
МАРТИН
САБИНА
ГАБЪРА
МАНЧО
ЩУРЕЦА
АНТЕНАТА
ДОКТОРА
ДАКАТА
ГЕРЧО
ПАНТАТА
РОМАН
ВЛАДИМИР
ПРОФ. ДОНЕВ
МАГДА
ДЪЩЕРЯТА
НА ВЛИЯТЕЛНИЯ БАЩА
СЕКРЕТАРКАТА
МОМЧЕТО В КРЪЧМАТА

— Рада Василева
— Петър Пенков (Любомир Младенов)
— Мария Стефанова
— Славейко Василев
— Димитър Малчев
— Николай Лилянков
— Петър Александров (Георги Радомиров)
— Кольс Мичев
— Андрей Медникаров
— Божидар Манев
— Симеон Ганев (Атанас Балбузанов)
— Стефан Стефанов
— Теодор Юруков
— з. а. Георги Георгиев
— Мила Донева
— Надежда Михайлова
— Диана Деянова
— Димитър Йорданов

Режисьор Т. ПОПОВ

Художник Л. ПОПОВА

Музика Б. ХИНЧЕВ

Пом. режисьор Денка Попклиева, суфлор Кюрана Пенева, театърмайстор Д. Найденов, зав. пост. заст. П. Панайотов, худ. осветление Г. Хараламбиев, изпълнители на костюмите К. Димитрова и Сл. Николов, ръков. на дърв. ателие П. Банов, ръков. на тапиц. ателие Н. Великов, реквизит В. Сапунджиев, грим и перуки Ст. Станоев и Здр. Сирова, ръков. на гардеоба Ст. Найденова, железар Н. Андреев.

Пиесата се поставя за първи път в страната

Сто и петдесет реда, наситени с драматизъм, с обич към съвременето и хората, с топлота и лиризм. По-сетне това име срещам още много пъти. И все този оптимизъм, все тази светлина. . . Геронте и биха обикновени хора, наши съвременници, които превръщаха всекидневното ни в героичен епос.

Богатите и непосредствени жизнени впечатления, верният усет за конфликтите в съвременето ни, ме накара да потърся в лицето на Тамара Джеджева автора на „Жена от игтищата“. Една пиеса, в която тя остана при своите герои. Те са пред нас — верни на дълга, верни на времето, верни на мечтите ни! Хора обикновени, всеки взет от Големият път на бъдещето. Колко много лични съдби се кръстосват на този път! И колко много конфликти се раждат от тях! На този път се срещат Яна и Мартин. В сблъсъка между човекът, устремен напред, надживял всички лични огорчения и човека, спрял на кръстопът, уморен от бремето им — това е основният конфликт в пиесата! Той кара героите да мислят, да живеят, да разкриват психологията на нашия съвременник. В тази битка за геолога Мартин, за тръгването му отново на път, Яна не е сама. Зад нея е исполинският ръст на Габъра, голямото сърце на Антената, мъжеството на Доктора, очарованието на Герчо . . . Цяла галерия от образи, взети направо от дните ни, сурови и силни, човечни и ласкави.

Те не са чужди на актьорите, които ги пресъздават, защото също като тях и ние сме хора от Големия път и търсим руда — хуманноценности, които да служат на народа.

Теодоси Попов — режисьор

СЛЕДВАЩАТА ПРОГРАМА
Я, КОЛКО МАКОВЕ. . .
от НИКОЛА РУСЕВ

